

เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม

Narrative Dad , My Aspect

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559 – 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกิจร คงคา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อติดา จันทังเพ็ชร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิยมมาลัยแก้ว)

กรรมการ

(อาจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

กรรมการ

(อาจารย์ฉัตรฉัตริน บัวลอย)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม
	Narrative Dad , My Aspect
ชื่อ	นาย จิรัชย์ เมธาพัฒน์วิสุกุล
รหัสนักศึกษา	55020563
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 - 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มก้อนเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ พึ่งพาอาศัย ฉะนั้นครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดและเป็นระบบสังคมแรกในการใช้ชีวิตที่แต่ละคนต้องเจอ และเรียนรู้ก่อนออกไปเผชิญระบบสังคมที่ใหญ่ขึ้นไปอีก

ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีปรากฏการณ์มากมายที่เกิดขึ้นกับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยและทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวงกว้างของทางสังคมอย่างด้านเศรษฐกิจ การงาน เรื่องส่วนตัว อันเนื่องจากผลของสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงส่งผลกระทบต่อชนชั้นรุนแรงต่อการเป็นครอบครัว และวัฒนธรรมการเป็นครอบครัวอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพจน์ ผศ.คมสัน หนูเขียว และคณาจารย์คณะผู้สอนในสาขาจิตรกรรม ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ การทำความเข้าใจตลอดจนส่งผลให้ผลงานศิลปินพจน์ชุดนี้ได้เกิดขึ้นเป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ ออกมาได้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณมารดา นางสาว ทิพย์ทิวา เมธาพัฒน์วสุกุล ที่อดทน คอยส่งเสีย ชุบเลี้ยง ผู้เขียนจนเติบโตใหญ่ ให้อิสระทางการใช้ชีวิตและทางความคิดแก่ผู้เขียน ทำให้ผู้เขียนสามารถเลือกทำในสิ่งที่ผู้เขียนชอบได้ จนเลือกที่จะมาศึกษาในศิลปะ ทั้งยังคอยให้กำลังใจอยู่ตลอด และขอขอบพระคุณบิดา นาย สมยุทธ พุ่มภักดี ที่ยินยอมทำงานร่วมกับผู้เขียน คอยรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน และเสนอแนะหนทางในการแก้ปัญหาเรื่อยมา

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินพจน์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอมอบให้กับบุคคลากรทุกท่านทั้งในรั้วมหาลัย และนอกรั้วมหาลัยที่มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านคำปรึกษา ด้านสร้างสรรค์ผลงาน ด้านกระบวนการทำงาน ด้านงานเอกสาร ที่ทำให้ศิลปินพจน์เกิดขึ้น

จิรัสย์ เมธาพัฒน์วสุกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
1.4 ขอบเขตของผลงาน	4
บทที่ 2 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	5
2.1 อธิธิพล	5
2.2 อธิธิพลที่ได้รับจากศิลปิน วิเคราะห์ผลงานศิลปิน	6
2.3 อธิธิพลที่ได้รับจากภาพยนตร์ สรุปวิเคราะห์อธิธิพลที่ได้รับจากศิลปิน และภาพยนตร์	7
2.4 อธิธิพลที่ได้รับจากทฤษฎี	9
2.5 แนวคิดการสร้างสรรค์	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ (ช่วงที่ 1)	12
3.1 แนวคิดและที่มาในการสร้างสรรค์ ผลงานทดลอง	12
สรุปผลงานทดลอง	14
3.2 การพัฒนาภาพร่าง วิเคราะห์ภาพร่าง	14
19	
บทที่ 4 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ (ช่วงที่ 2)	20
4.1 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	20

สารบัญ (ต่อ)

4.2	ความหมายและการสร้างภาพ	20
4.3	การวิเคราะห์ข้อมูล	21
4.4	การทำภาพร่าง และการพัฒนาภาพร่าง	25
4.4.1	งานส่วนการถ่ายทำ	25
4.4.2	งานส่วนSoftwere	25
4.5	กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	27
บทที่ 5	วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ และบทสรุป	28
5.1	วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	28
5.2	เรื่องราว (Subject)	28
5.3	เทคโนโลยี (Technology)	28
5.4	สัญลักษณ์ (Semiology)	29
5.5	บทสรุป (Conclusion)	29
เอกสารอ้างอิง		30
ภาพผลงานศิลปะ		31
ประวัติผู้เขียน		37

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.2.1 ผลงานของ อรินทร์ รุ่งแจ้ง, Russamee Rungjang , Ver gallery, Bangkok, 2009	6
2.3.1 ภาพโปรเตอร์หนังของนพพล ชำรงรัตนฤทธิ์ , Mary is happy พ.ศ.2556	7
2.3.2 ภาพโปรเตอร์หนังและภาพครึ่งตัวของ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล	8
3.1.1 ผลงานทดลองชิ้นที่ 1	12
3.1.2 ผลงานทดลองชิ้นที่ 2	13
3.1.3 ผลงานทดลอง ชิ้นที่ 3	13
3.2.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับภาพ 1,2,3,...)	15
3.2.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับภาพ 1,2,3,...)	16
3.2.3 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับภาพ 1,2,3,...)	17
3.2.4. ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับภาพ 1,2,3,...)	18
4.3.1 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 1	21
4.3.2 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 2	22
4.3.3 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 3	22
4.3.4 ภาพเครื่องเล่นของสวนสนุกที่ผู้เขียนไปเก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 2	23
4.3.5 ภาพในกล่องเก็บสะสมรูปภาพที่เป็นข้อมูลและเครื่องมือที่ผู้เขียนนำมาใช้ทำผลงาน ชิ้นที่ 3 ซึ่งรูปถ่ายเก่าเก็บพวกนี้บิดาของผู้เขียนเป็นคนถ่าย	23
4.3.6 ภาพสวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่ผู้เขียน ไปเก็บข้อมูลด้านการหาสถานที่ถ่ายทำในผลงานชิ้นที่ 4	24
4.3.7 ชุดภาพสถานที่ถ่ายทำอีกแห่งในผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อ โครงการ “ป่าในกรุง”	24

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

4.4.2.1	ภาพแสดงกระบวนการทำงานในโปรแกรม ภาพนี้แสดงการทำงานของการทำงานของการเข้าออกเสียง การเลือกใช้Timeline ระดับความดังของเสียงLayerที่ 1 ที่ซ้อนทับกับLayerที่ 2 แต่ให้มีความดังเท่ากันและไม่ทำลายบรรยากาศกันเองเพื่อส่งต่อภาพไปสู่อีกภาพหนึ่ง	26
4.4.2.2	ภาพแสดงกระบวนการทำงานในโปรแกรม ภาพแสดงการทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนเฟรมภาพ (Transition) โดยในภาพแสดงการทำงานเรื่องจังหวะเวลาของการเปลี่ยนผ่านเฟรมภาพที่เป็นข้อความ	26
4.4.2.3	ภาพแสดงการทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนเฟรมภาพ โดยในภาพแสดงการทำงานเรื่องจังหวะเวลาของการเปลี่ยนผ่านเฟรมภาพ	27
5.1	ภาพถ่ายจัดแสดงผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม”	32
5.2	ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 1	33
5.3	ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 2	34
5.4	ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 3	35
5.5	ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 4	36

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์ไม่สามารถที่จะอยู่อย่างโดดเดี่ยวตามลำพังได้ จำเป็นต้องอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม การอยู่ร่วมกับบุคคลในครอบครัวจึงเป็นความสัมพันธ์รูปแบบแรกที่เราต้องพบเจอ ในแต่ละครอบครัวจะมีชีวิตครอบครัวที่ประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป ประสบการณ์บางอย่างอาจทำให้สมาชิกครอบครัวมีความสุขและบางอย่างอาจจะกระทบกระชกใจ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุด เป็นหน่วยของสังคมที่มีความสัมพันธ์และความร่วมมือใกล้ชิดที่มีความคงทนที่สุด และยังไม่เคยปรากฏว่าสังคมมนุษย์ใดไม่มีสถาบันครอบครัวปรากฏอยู่ เพราะมนุษย์ทุกคนจะต้องอยู่ในสถาบันนี้ เนื่องจากเป็นสังคมกลุ่มแรกที่เราจะต้องเผชิญตั้งแต่แรกเกิดจนโต

สถาบันครอบครัว เป็นสถาบันที่เกิดจากแนวคิดที่จะตอบสนองชีวิตด้านความรักการมีเพศสัมพันธ์ การสืบสายโลหิตและเผ่าพันธุ์ กระบวนการเลี้ยงดูอบรมขัดเกลาสมาชิกใหม่ของสังคม สัตว์ทั้งหลายจะมีเฉพาะการผสมพันธุ์แต่มนุษย์จะมีการสมรสเพิ่มเข้ามาเพื่อให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นสถาบันครอบครัว จึงจะเริ่มต้นจากการสมรสหรือการแต่งงาน ครอบครัวที่พร้อมหน้าพร้อมตา บิดา แม่และลูกเป็นสิ่งสำคัญที่มากกว่าเงินทองหรือสิ่งของอื่นใด ความรักความอบอุ่นที่ทุกคนมีให้กันเป็นสิ่งที่ทุกคนในครอบครัวต้องการไม่ว่าจะมีหรือจน หากในวันหนึ่งทีครอบครัวต้องขาดเสาหลักไป ชีวิตที่อยู่ข้างหลังจะดำเนินไปอย่างไรจึงเป็นสิ่งที่ยากแก่การคาดเดา โลกปัจจุบันกำลังเกิดสถานการณ์ของครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียว (Single Parent Family) ซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของครอบครัว จากครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดาแม่และลูก มาสู่ครอบครัวที่ไม่มีบิดาและแม่ครบถ้วน สาเหตุที่ทำให้เกิดครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการหย่าร้างหรือแยกทางกันของคู่สามีภรรยาที่มีลูกอายุไม่เกิน 18 ปี

ครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวในปัจจุบันเป็นลักษณะหนึ่งของครอบครัวเดี่ยว และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีทฤษฎีและงานวิจัยหลากหลายระบุว่า การเป็นครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียว ทำให้ครอบครัวเกิดความไร้ระเบียบและไม่มั่นคง มักก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบแก่สมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่อยู่ในครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวจะมีผลกระทบมากที่สุด (ฉันทนา บุญอาจ, 2539) ในสังคมตะวันตกมักมีสมมุติฐานว่า เด็กที่เติบโตในครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวมักมีอนาคตที่มีมมม การศึกษาวิจัยในสหรัฐอเมริกา พบว่าครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำกว่าครอบครัวที่มีทั้งบิดาและแม่ ในขณะที่เดียวกันครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวมีเวลาใกล้ชิดลูกหรือทำกิจกรรมในเรื่องการศึกษา ร่วมกับลูกน้อยกว่า ครอบครัวที่มีทั้งบิดาและแม่ (Penn State University, 2001) สิ่งที่น่าเป็นห่วงมากที่สุดคือการเติบโตของเด็กที่อยู่ในครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียว เนื่องจากในความเป็นจริงแล้ว ลูกต้องการทั้งบิดาและแม่เมื่อลูกไม่สามารถหลีกเลี่ยงจากการเจริญเติบโตในครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวได้ แม่หรือบิดาที่เป็นครอบครัวลักษณะนี้จึงต้องทำหน้าที่ของทั้งบิดาและแม่ในเวลาเดียวกันให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต. ครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียว : วิถุลความมั่นคงที่หลีกเลี่ยงได้)

การเป็นครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียวในโลกปัจจุบัน เนื่องอันเป็นผลมาจากสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และความรุนแรงของผลกระทบการเป็นครอบครัวแม่หรือบิดาคนเดียว ได้ส่งผลสะท้อน ไปสู่ทั้งตัวแม่หรือบิดาและลูกทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

"บิดา ในแนวความคิดคือ บุคคลที่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นที่เคารพ เป็นทั้งผู้อุปการะ รวมถึงคำที่เราจะกล่าวได้ว่า "บิดาคือผู้ให้" ให้แบบอย่าง บางคนก็บอกว่าบิดาเป็นผู้อุปถัมภ์ แต่บิดาจะเป็นมากกว่านั้น บิดาจะคอยสั่งสอนเรตั้งแต่เด็ก ๆ บางทีเราอาจจะไม่รู้ความหมายที่ท่านสั่งสอนเรา แต่พอเราโตขึ้นเราจะรู้ได้ว่าสิ่งที่ท่านสอนเรามา เราควรที่จะปฏิบัติอย่างยิ่ง และเราก็ควรทำตาม คำว่าบิดา อาจจะเปรียบเหมือนกับเรือที่นำพาครอบครัวฝ่าผืนมรสุมให้ตลอดรอดฝั่ง บิดาคือ ผู้นำเป็นแบบอย่าง เป็นทุกอย่าง ในทางจิตวิทยาสังคม บิดาจะมีความหมายของบุคคลในการก่อสร้างครอบครัวขึ้นและก่อสร้างให้มีความสุขได้ทุกคนทั้งบิดาแม่และตัวลูก" (ผศ.นพ.พนม เกตุมาน, ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ : บทบาทของการเป็นบิดา)

บิดา ที่เป็นเหมือนผู้นำ ที่คอยชี้แนะหรือตัดสินใจปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นกับครอบครัว เป็นเสาหลักเพื่อพุงความเป็นบ้าน ไว้หนึ่งในความสมดุลครอบครัวของลูก และมีบทบาทสำคัญต่อคนในครอบครัวทุกๆคน โดยเฉพาะลูกๆ

ในวัยเด็กของผู้เขียน บิดาของผู้เขียน ไม่ได้มีเวลาอยู่ด้วยกันมากนัก จึงมีการห่างเหินด้านความสัมพันธ์กับบิดาในวัยเด็กมาก ไม่สนิทสนมกัน ทำให้ผู้เขียน ไม่รู้จักบิดาของผู้เขียนดีนักและรู้สึกเป็นอื่นกับบิดาของตัวเอง แต่หลังจากเหตุการณ์ที่บิดาของผู้เขียนต้องจำคุกอยู่ในเรือนจำตลอดชีวิตด้วยคดีทางการเมืองในท้องถิ่นผู้เขียนกับบิดาจึงเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ภาษาภาพด้านเทคนิคภาพเคลื่อนไหว
2. เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างพื้นที่ในภาพ และการสร้างความหมายจากข้อความผ่านเทคนิคภาพเคลื่อนไหว
3. ต้องการค้นหาพื้นที่ร่วมของความสัมพันธ์กับบิดาผ่านผลงาน
4. ต้องการให้ผู้ชมเกิดสุนทรียภาพจากการเข้ามารับชมเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับบิดา

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ด้านเนื้อหา อธิบายภาพที่บิดาของผู้เขียนเล่าขณะอยู่ในเรือนจำ มาอธิบายเป็นภาพในมุมมองของผู้เขียน
2. ด้านรูปแบบ ใช้วิธีการนำเสนอแบบภาพเคลื่อนไหว (Video) ในการเล่าเรื่องด้วยภาพประกอบกับตัวอักษรข้อความ (Text)
3. ด้านเทคนิค ใช้เทคนิคภาพเคลื่อนไหวในการอธิบายผลงาน
 - 3.1 เทคนิคการถ่ายตั้งกล้องนิ่ง แซ่เฟรม ให้เวลาในภาพเคลื่อนไหวเป็นเวลาจริง
 - 3.2 เทคนิคการถ่ายขยับเลื่อน (Pan) ภาพช้าๆ ให้ดูสงบนิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 เทคนิคตัดต่อช่วยให้ภาพและเสียงมีความต่อเนื่องกันเลื่อนไหล

1.4 ขอบเขตของผลงาน

ผลงานของผู้เขียนเป็นภาพเคลื่อนไหวทั้งหมด 4 ชิ้น

1. ชื่อผลงาน “About me”

ขนาด : 1280x720p Full HD, PAL/24 fps

เทคนิค : Video, Single Screen

2. ชื่อผลงาน “Place us”

ขนาด : 1280x720p Full HD, PAL/24 fps

เทคนิค : Video, Single Screen

3. ชื่อผลงาน “Once upon a time”

ขนาด : 1280x720p Full HD, PAL/24 fps

เทคนิค : Video, Single Screen

4. ชื่อผลงาน “Eden”

ขนาด : 1280x720p Full HD, PAL/24 fps

เทคนิค : Video, Single Screen

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพล

การเกิดอิทธิพลต่อการสร้างงานศิลปะสามารถเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบเกิดจากการพบเห็นประสบการณ์ที่เคยพบเจอ ที่ส่งผลให้เกิดการสังเกต จนไปถึงการศึกษาทำความเข้าใจในแนวคิด

นับจากรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ศิลปะไทยอยู่ในช่วงการปรับตัวระหว่างรูปแบบตามประเพณีนิยมกับศิลปะทางตะวันตกของยุโรป รวมทั้งการจ้างชาวตะวันตกที่เป็นสถาปนิก จิตรกร ประติมากร และนักวิชาการทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เข้ามาทำงานในเมืองไทย ศิลปะแบบตะวันตกเริ่มฝังรากลงในสังคมและวัฒนธรรมไทย ผลักดันให้เกิดการพัฒนาแนวความคิดและวิธีการแสดงรูปแบบทางศิลปกรรมทุกด้าน

ปัจจุบันเกิดการสร้างงานในการใช้แนวความคิด (Concept) นำไปสร้างเป็นผลงานก่อนที่สร้างเป็นรูปแบบขึ้นมาโดยตัวงานอาจมีความสำคัญน้อยกว่าตัวแนวความคิดการติดตั้งผลงานก็แตกต่างกันไปทั้งตัววิธีคิดและตัวรูปแบบของผลงานของศิลปิน

ผลงานชุดนี้ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงปัจจุบันของผู้เขียน เมื่อผู้เขียนรู้สึกเป็นอันกับบิดาตัวเองจนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ที่บิดาของผู้เขียนต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่ทำให้ผู้เขียนและบิดากลับได้สนิทสนมกันมากขึ้นจึงทำให้ผู้เขียนรู้สึกโหยหาการได้อยู่ร่วมกันอีกครั้งผู้เขียนเริ่มจากการหาสิ่งของต่างๆที่เป็นเหมือนร่องรอยการมีตัวตนอยู่ของบิดาที่ยังหลงเหลืออยู่ในบ้านแล้วได้พบกับจดหมายที่บิดาได้เขียนส่งมาตั้งแต่เมื่อตอนต้องโทษจำคุกใหม่ๆ ทำให้ผู้เขียนเกิดจินตนาการต่อข้อความที่ถูกเขียนเล่ามาผ่านทางจดหมาย ส่งผลให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุด “เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม”

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

อรินทร์ รุ่งแจ้ง (Arin Rungjang) เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2518 กรุงเทพฯ ศิลปะของเขา มักจะถ้าม และตีความเงื่อนไขเชิงพื้นที่ของสถานที่ในชีวิตประจำวัน ผลงานของเขาทำให้เกิดการสลายตัวของ ปัญหาตามธรรมเนียมระหว่างพื้นที่ส่วนตัวและสาธารณะ อรินทร์ทำงานร่วมกับวัตถุที่ใช้ใน ครัวเรือนรวมไว้ในกระบวนการทางศิลปะ ผลงานของเขาครอบคลุมหัวข้อที่แตกต่างกันโดยมุ่งเน้น หลักในการติดตั้งวิดีโอและพื้นที่เฉพาะเจาะจง ความสนใจของเขาอยู่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ของปัญหาในชีวิตประจำวันและประสบการณ์ เช่น ความทรงจำ ประวัติศาสตร์ พื้นที่ ของ ครอบครัวยุค และการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย “สิ่งที่สำคัญของผมไม่ใช่การสร้างงานในสตูดิโอ แล้ว นำมาจัดวางในแกลลอรี่หรือพื้นที่ศิลปะ แต่เป็นการทำงานผ่านบริบทจริงที่ล้อมรอบพื้นที่ศิลปะ” ศิลปินกล่าว (West Den Haag, Den Haag : The Hague)

รูปภาพที่ 2.2.1 ผลงานของ อรินทร์ รุ่งแจ้ง, Russamee Rungjang , Ver gallery, Bangkok, 2009

ผลงานชิ้นนี้ของศิลปินประกอบไปด้วยวิดีโอที่ถูกรับบันทึกผ่านหน้าต่าง โรมแรมที่แม่ของ ศิลปินทำงานมาเป็นเวลานานและผ้ามันสีแดง ศิลปินเล่าว่าเมื่อแม่ของเขา รู้สึกเศร้าเพราะคิดถึงบิดา ที่แห่งนี้ทำให้เธอโล่งใจ ศิลปินจึงตามหาสถานที่แห่งนั้นและบันทึกภาพเคลื่อนไหวจากหน้าต่าง นั้นมา ในผลงานมีข้อความที่เป็นคำพูดของแม่ศิลปินกำลังเล่าถึงบิดาของเขา มันสีแดงเป็นสิ่งที่ ศิลปินหยิบยืมวิธีการใช้งานมาจากเห็นที่โรงแรมแล้วนำมาใช้ในผลงาน ซึ่งส่งผลต่อด้านอารมณ์ ให้กับผู้ชมที่กำลังชมผลงานวิดีโอเป็นอย่างมาก

วิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปะชิ้นนี้คือ การนำเรื่องราวมาถ่ายทอดใหม่ เป็นผลงานผ่านมุมมองของศิลปินเอง การ ใช้ข้อความกับภาพในการสร้างความหมายใหม่ขึ้น และการหยิบเรื่องราวของความสัมพันธ์ของบิดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับมารดาตัวเองมาถ่ายทอดเป็นมุมมอง สิ่งที่ส่งผลต่ออิทธิพลให้กับผู้เขียนจากศิลปินคือ เรื่องการหยิบเรื่องความสัมพันธ์ของบิดาหรือมารดามาให้พูดในมุมมองโดยผ่านผลงานศิลปะ

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากภาพยนตร์

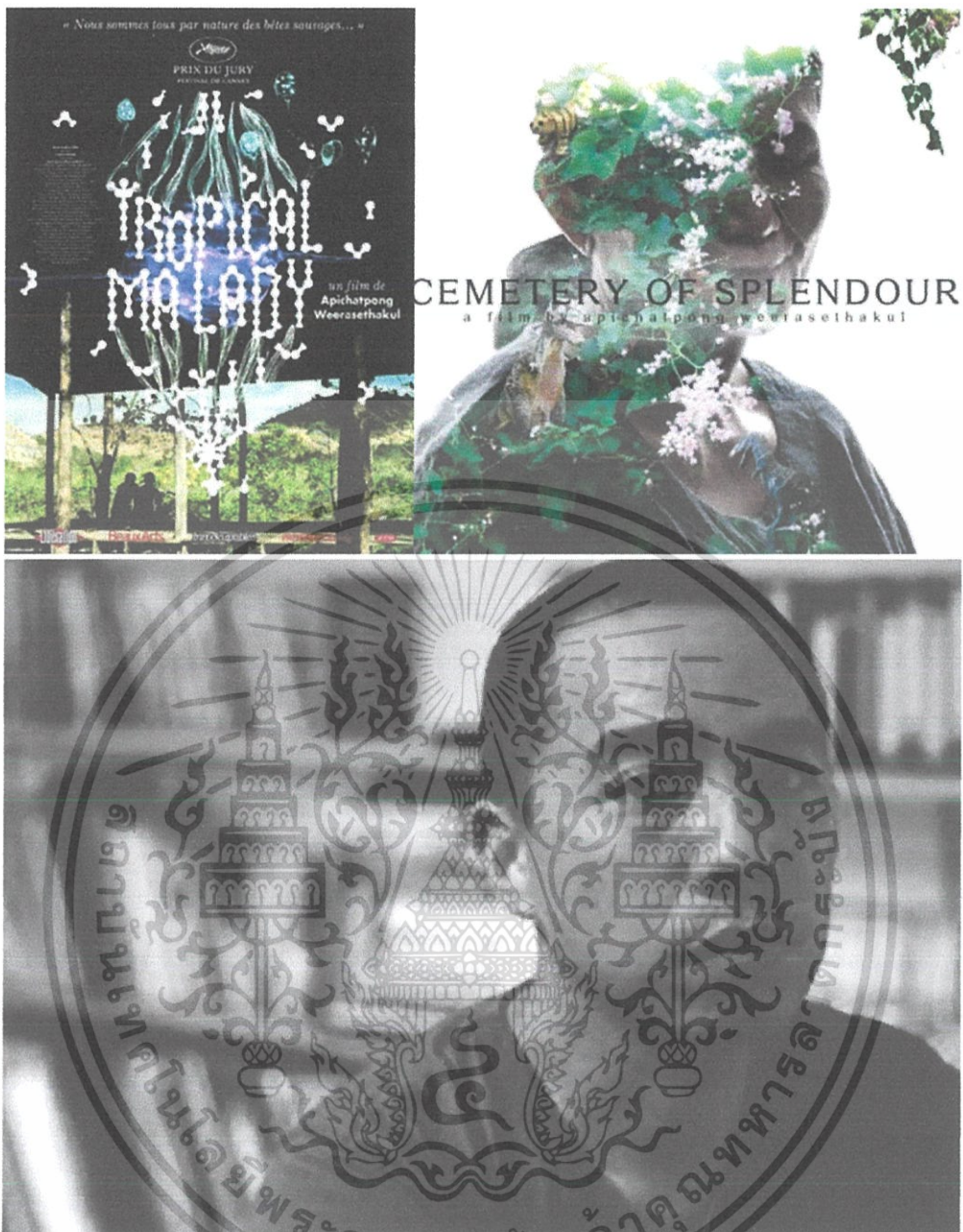
ผลงานด้านภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของผู้เขียนได้มาจากผู้กำกับถึง 2 คนได้แก่นวพล ชำรงรัตน์ฤทธิ และอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ลักษณะการทำภาพยนตร์ของทั้งสองคนไม่มีความคล้ายคลึงกันเลยทั้งวิธีการถ่ายทอดและวิธีการคิด แต่ผู้เขียนชอบวิธีการที่ผู้กำกับทั้งสองคนนั้นได้แสดงออกมาในภาพยนตร์ของแต่ละคนดังนี้

รูปภาพที่ 2.3.1 ภาพโปรเตอร์หนังของนวพล ชำรงรัตน์ฤทธิ , Mary is happy พ.ศ.2556

สำหรับหนังเรื่องนี้อิทธิพลที่ได้รับมาคือการจินตนาการต่อข้อความที่ผู้กำกับได้รับสารมาจากการโพสต์ข้อความลงบนเว็บไซต์ส่วนตัวของบุคคลหนึ่ง แล้วนำข้อความเหล่านั้นมาประกอบสร้างเป็นบทภาพยนตร์ สร้างภาพตามที่ผู้กำกับเองต้องการจะนำเสนอ ซึ่งวิธีการนี้ผู้เขียนได้นำมาปรับใช้ในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 2.3.2 ภาพโปสเตอร์หนังและภาพครึ่งตัวของ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล

สำหรับอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของ อภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล คือเป็นเรื่องของการถ่ายทำและวิธีการทำภาพและอารมณ์ของภาพ หนังของเขามักเป็นภาพที่นิ่งๆ แล้วค่อยๆ แพนกล้องอย่างช้าๆ อภิชาติพงศ์มีวิธีการในการเล่าที่แปลกแต่ก็ทำให้เกิดการตีความของภาพ บางครั้งเขาใช้มุมของกล้องแทนตัวเองเป็นบุคคลที่ 3 กำลังร่วมวงไปกับนักแสดง แต่เขาก็มักจะใช้ภาพเป็นการแทนความรู้สึกหรือสายตาของผู้แสดง (Subjective) ซึ่งทำให้เหมือนผู้ชมเป็นผู้แสดงเองแล้วค่อยๆ ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงบรรยากาศแทรกเข้ามาเพื่ออธิบายสิ่งที่เขาต้องการ วิธีการข้างต้นที่อธิบายมาผู้เขียนจึงได้นำไปใช้ในผลงาน

สรุป และวิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

วิธีการคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป มุมมองทัศนคติที่ศิลปินใช้คิดกับเรื่องที่ศิลปินสนใจจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานและเกิดลักษณะเฉพาะตัว

ผู้เขียนได้รับอิทธิพลการมองหาสิ่งที่อยู่รอบตัวมาสร้างสรรค์จาก อรินทร์ รุ่งแจ้ง ตัวศิลปิน มักค้นหาเรื่องราวหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยเฉพาะเรื่องความสัมพันธ์ของบุคคลใกล้ตัว ศิลปินอ้างอิงถึงเรื่องราวที่สัมพันธ์กันของประวัติศาสตร์กับปัจจุบัน ทำให้เวลาและเรื่องราวในประวัติศาสตร์ถูกนำมาเล่าในความหมายใหม่ของศิลปินในปัจจุบันและผู้เขียนได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ของ นวพล ชำรงรัตนฤทธิ์ และอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ในเรื่องของเทคนิคการใช้ภาพและเสียง รวมทั้งวิธีการนำภาพมาใช้สร้างความหมาย

2.4 อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎี

การออกแบบเป็นงานเชิงปฏิบัติการซึ่งจะต้องวางแผน และดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้วางแผนไว้เมื่อมองงานศิลปะที่เกิดจากการออกแบบเราจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบเริ่มต้นจากจุดเส้นระนาบประกอบกันเป็นภาพวางอยู่บนพื้นที่ว่างเปล่าอาศัยหลักการจัดองค์ประกอบทำให้ภาพที่ปรากฏสามารถสื่อความหมายออกมาได้ และภาพที่ดีจะต้องสื่อความหมายได้ดี มีสุนทรียภาพ มีความงาม หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าสิ่งที่เห็นนั้นคือ ภาษาภาพ (Visual Language) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งของการสร้างสร้งงานออกแบบ

ภาษาภาพ หมายถึงภาพที่เกิดจากการจัดการจัดองค์ประกอบของทัศนธาตุซึ่งใช้หลักการจัดองค์ประกอบ หรือเทคนิคที่หลากหลายทำให้เกิดเป็นภาษาขึ้นมา ภาษาภาพที่ปรากฏในความนึกคิดหรือ โดยการเห็นอาจมีรูปแบบที่ต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การคุ้นเคยกับสิ่งที่เห็น ทัศนียภาพแวดล้อมของผู้ดูหรือผู้รับสาร อย่างไรก็ตามเป้าหมายของภาษาภาพคือ ต้องการให้ผู้ดูหรือผู้รับสารเข้าใจตรงกัน

ตามปกติการสื่อความหมายทำได้ในหลายวิธี อาจสื่อโดยภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษากาย รูปภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายต่างๆ แต่การติดต่อสื่อความหมายที่ใช้สายตายังคงยืนยงได้หลายสมัย ในทางศิลปะเรียกว่าภาษาสัญลักษณ์ หมายถึง ภาษาที่เกิดจากการมองเห็นด้วยรูปร่าง รูปทรง และสัญลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์กันทั่วโลกไม่ได้หยุดตรงจุดที่จะใช้เพียงเพื่อทดแทนภาษาเขียน แต่สัญลักษณ์ภาพจะมีลักษณะเป็นสากล เพราะสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ชัดเจน รวดเร็ว ดังคำตอบที่ว่าภาพภาพเดียวสามารถสื่อความหมายพันคำก็เป็นได้

สิ่งที่สังเกตได้ชัดเจนอีกสิ่งหนึ่งคือภาษากาย เป็นสิ่งที่ทำโดยไม่รู้ตัว ได้แก่ การแสดงออกทางใบหน้า ซึ่งเป็นปฏิกิริยาเดียวกันในโลก การบิดเบี้ยวของกล้ามเนื้อใบหน้าแสดงถึงความเจ็บปวด ความรู้สึกเปรี้ยว การแสดงความตกใจ ความงุนงง อากัปกิริยาเหล่านี้จึงถูกคัดแปลงออกมาเป็นภาษาภาพได้ชัดเจน

ทิพย์สุดา ปทุมานนท์ (2535: 18-19) กล่าวถึงภาษาภาพพอสรุปได้ว่าภาษาภาพเป็นเรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งในการสร้างสรรค์งานศิลปะแขนงต่างๆ และเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งที่จะต้องฝึกฝนให้มีความเข้าใจให้สามารถสื่อภาษาภาพนี้ให้ได้การที่จะเข้าใจในภาษาภาพได้นั้นจะต้องมีพื้นฐาน โครงสร้างของภาษาภาพเช่นเดียวกับภาษาหนึ่งคือ ภาษาคนตรี ความเข้าใจในภาษาภาพเป็นไปในหลายสถานที่หลายหนทางอาทิ เช่น ในธรรมชาติในทฤษฎีทางจิตวิทยา หรือมองเห็นภาพการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายเรา เป็นต้น แนวทางในการจัดองค์ประกอบเบื้องต้นเป็นเรื่องที่จะต้องเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจเพราะเป็นตัวกลางสำหรับนำไปใช้สื่อสารในภาษาภาพดังเช่น ตัวอักษรที่เราจะต้องเรียบเรียงให้อ่านได้ความรู้การจัดองค์ประกอบสามารถนำเราไปสู่ความเข้าใจที่ชัดเจนในการหาความหมายของภาพ

ภาษาภาพ คือ การสื่อสารด้วยภาพซึ่งจะต้องพร้อมด้วยหลักการกฎหรือความคิดในการรวมตัวของภาพนอกจากนี้รสนิยมและประสาทสัมผัสส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ของภาพก็มีความสำคัญต่อการเข้าใจภาษาภาพด้วยเช่นกันการมองเห็นของมนุษย์ทำให้เกิดการสร้างภาพในใจเรามองเห็นในขอบเขตที่กว้างขวาง จากบนมาล่างจากซ้ายไปขวาเรารับรู้ส่วนสำคัญของสิ่งนั้นแล้วบันทึกออกมาเป็นภาพการที่จะรับรู้ได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการศึกษาและฝึกฝนให้เข้าใจ

2.5 แนวคิดการสร้างสรรค์

ความสัมพันธ์ที่มีระยะห่างกับบิดาในวัยเด็ก ทำให้ผู้เขียนต้องการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบิดา แต่เนื่องด้วยบิดาของผู้เขียนต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต การปฏิสัมพันธ์จึงมีข้อจำกัดทางการสื่อสาร จดหมายจึงเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่เหลืออยู่ ที่สามารถใช้เพื่อสื่อสารได้ เรื่องเล่าในจดหมายของบิดาทำให้เกิดภาพจินตนาการในความคิดอันเป็นแรงบันดาลใจการสร้างศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้เขียนเริ่มผลงานด้วยการตีความหมายจากข้อความเพื่อสร้างเป็นภาพผ่านมุมมองของผู้เขียน โดยใช้ภาษาภาพกับข้อความสร้างพื้นที่ในภาพ และการรับรู้ของความหมายผ่านเทคนิคภาพเคลื่อนไหว อันแสดงถึงพื้นที่ร่วมของความสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและบิดา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ (ช่วงที่ 1)

3.1 แนวคิดและที่มาในการสร้างสรรค์

ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นระบบสังคมระบบแรกในชีวิตมนุษย์ที่ทุกคนต้องเจอ กระบวนการทั้งหมดผู้เขียนได้รับแรงบันดาลใจจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตครอบครัวของผู้เขียนเองมาสร้างสรรค์เป็นผลงานเกี่ยวกับภาษาของภาพที่เชื่อมโยงความรู้สึก และพื้นที่ ผู้เขียนจึงเริ่มค้นหาสิ่งของ หากความเป็นมาของสิ่งของในบ้านเหล่านั้นที่ยังมีร่องรอยเรื่องราวเกี่ยวกับบิดาของผู้เขียนหลงเหลืออยู่บ้าง ทำให้ผู้เขียนได้พบกับจดหมายที่บิดาของผู้เขียนส่งมาเพื่อพูดคุยซักถามเล่าเรื่องของเขากับมารดาทำให้ผู้เขียนเกิดจินตนาการต่อข้อความจดหมายที่บิดาของผู้เขียนได้เขียนมา จึงได้เริ่มทำผลงานผ่านการทดลองโดยใช้เทคนิคภาพเคลื่อนไหว

ผลงานทดลอง

รูปภาพที่ 3.1.1 ผลงานทดลองชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.1.3 ผลงานทดลอง ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลงานทดลอง

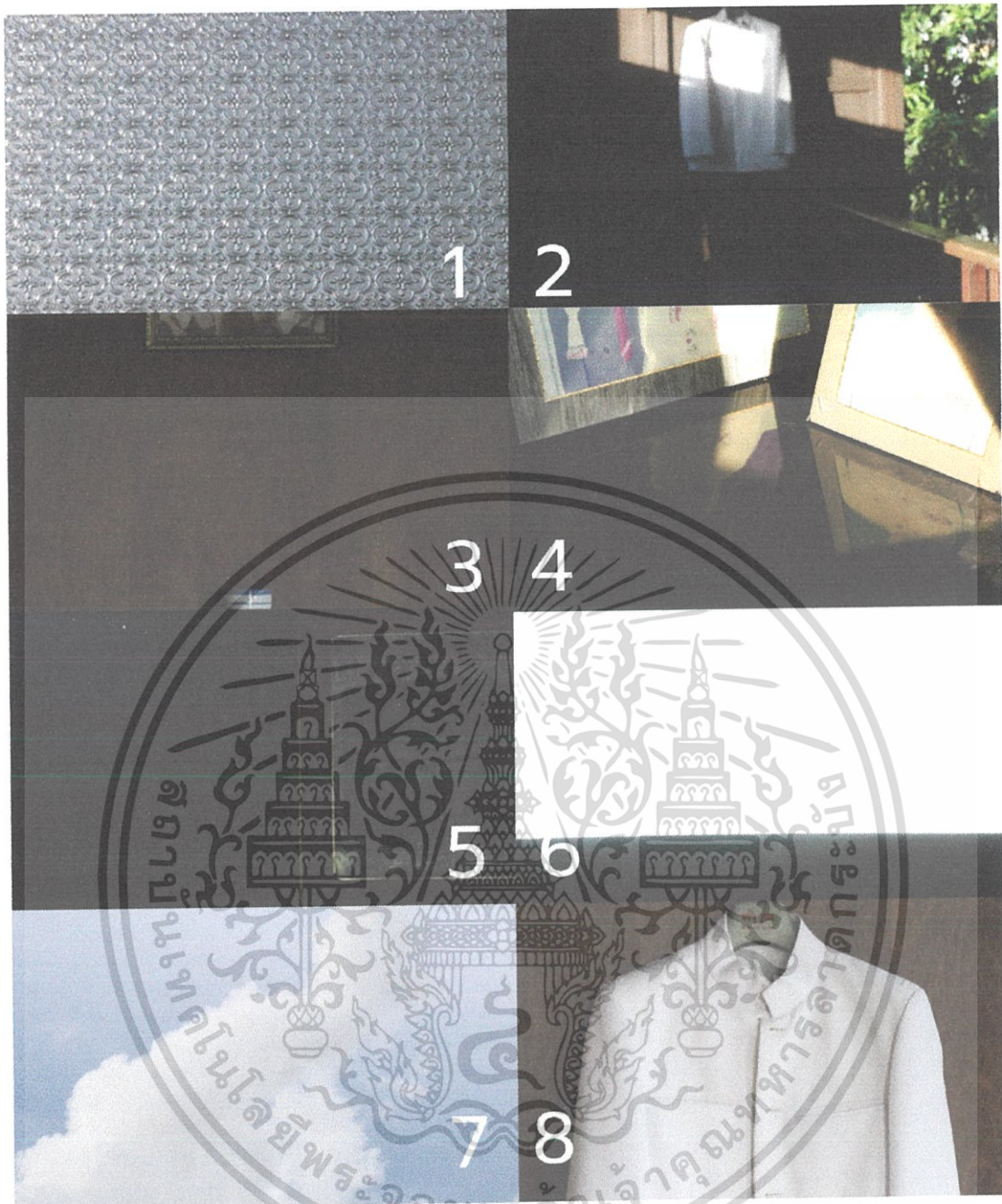
การสรุปผลงานทดลองถูกแบ่งเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ผลงานชิ้นที่ 1 และผลงานชิ้นที่ 2 ผู้เขียนใช้ภาพเคลื่อนไหวด้วยการถ่ายนิ่งๆ และนาน ให้ผลทางอารมณ์ของผู้ชมรู้สึกถึงเวลาจริงในวิดีโอ การเข้าและออกซ้ำๆของข้อความที่ทำให้รู้สึกถึงการนึกคิดค่อยๆพูด ทำให้อารมณ์ของตัววิดีโอรู้สึกผ่อนคลาย การมองท้องฟ้าที่ทำให้ความรู้สึกนึกคิดอะไรบางอย่าง เป็นอิสระ แต่แฝงถึงสถานะของผู้เขียนที่ไม่ได้เป็นอิสระ ผลงานทดลองทั้งสองชิ้นมีเหตุข้างต้นแฝงอยู่ แต่มีลักษณะที่ต่างกันไป เพราะผู้เขียนกำลังทดลองถึงการตีความของภาพ ในอีกหลายๆความหมาย

2. ผลงานชิ้นที่ 3 หลังจาก ได้ผลลัพธ์จากผลงานทดลองชิ้นที่ 1 และ 2 ที่เนื้อหาของข้อความ เป็นการเขียนจดหมายเพื่อบอกเล่าถึงสภาพการเป็นอยู่ของปัจจุบัน ผู้เขียน ได้เริ่มเขียนจดหมายแบบพูดคุยซักถามถึงเรื่องอดีตที่เคยเกิดขึ้นของบิดา จนทำให้เกิดเป็นผลงานทดลองชิ้นที่ 3 เมื่อบิดาเขียนถึงสถานที่ที่เขาชอบ ทำให้ผู้เขียนจินตนาการต่อสถานที่นั้น ผู้เขียนจึงพากันครอบครัวไปยังสถานที่นั้นเพื่อ ทำในสิ่งที่บิดาของผู้เขียนนั้นอยากทำและถ่ายทอดภาพของตัวเองในมุมมองของบิดา เหมือนตัวเขาเอง ได้อยู่ที่นั่นผลงานทดลองทั้ง 3 ชิ้นมีวิธีการและการสื่ออารมณ์ที่คล้ายกัน แต่การสร้างภาษาภาพหรือสิ่งที่ทำให้ผู้ชมคิดต่อยังไม่ชัดเจนในผลงาน

3.2 การพัฒนาภาพร่าง

ในผลงานชุดนี้ผู้เขียนยังคงเขียนจดหมายพูดคุยกับบิดาอยู่เช่นเคย แล้วเริ่มกระบวนการสร้างผลงานด้วยการสำรวจสิ่งรอบตัวอีกครั้ง โดยการขยายขอบเขตของพื้นที่ค้นหาเป็นที่บ้านของปู่ย่า และสถานที่ต่างๆ ผู้เขียนเริ่มจากการสังเกตวัตถุสิ่งของที่อยู่ในบ้านที่สามารถเชื่อมโยงกับเนื้อหาในจดหมาย รวมทั้งเกิดการตีความหมายได้ และบันทึกภาพ Snapshot ไว้เพื่อนำมาวิเคราะห์คัดเลือกรวมหาวิธีจัดการกับกระบวนการ วางแผนถ่ายให้เป็นไปอย่างเรียบร้อย ดังตัวอย่างภาพร่างผลงานต่อไปนี้

รูปภาพที่ 3.2.1 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 1 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับ ภาพ 1,2,3,...)

ผลงานชิ้นนี้มีเนื้อหาจดหมายที่เล่าเกี่ยวกับตัวเอง ความรู้สึก และการเป็นอยู่จากด้านใน เรือนจำ เริ่มต้นจากบิดาของผู้เขียนพูดถึงความรู้สึกหลังจากเกิดปรากฏการณ์ที่ตนต้องโทษ และเข้าไปอยู่ในเรือนจำ ผู้เขียนเริ่มผลงานด้วยการสำรวจภายในบ้านเพื่อค้นหาร่องรอยการเป็นอยู่ของบิดามาใช้เล่าเรื่องในสิ่งที่บิดากำลังพูดถึงในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.2.2 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 2 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับ ภาพ 1,2,3,...)

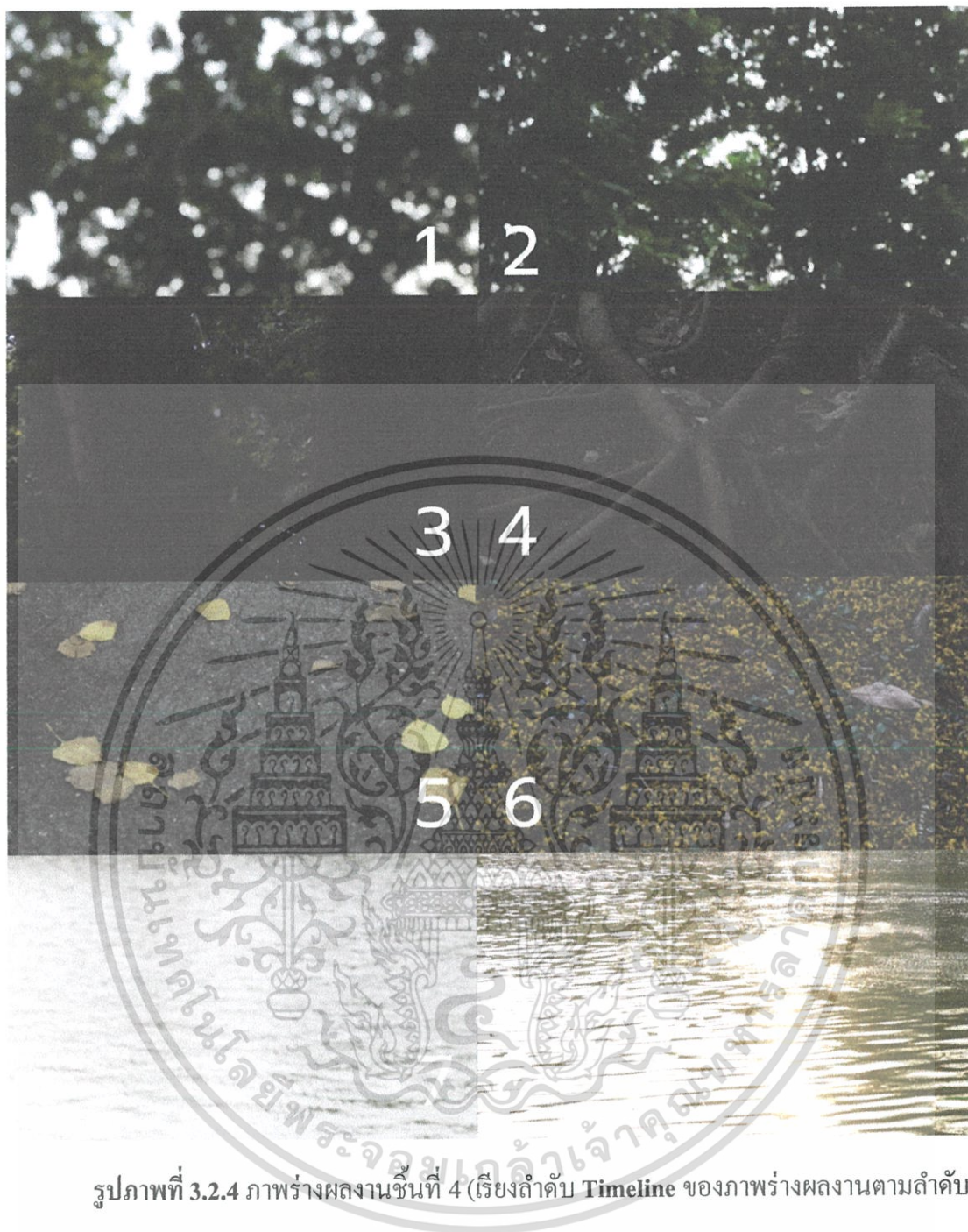
สำหรับผลงานชิ้นนี้เรื่องเล่าที่บิดาของผู้เขียนได้เขียนเล่าเรื่องเมื่อตอนผู้เขียนยังเด็ก เมื่อครั้งที่บิดาพาผู้เขียนและน้องสาวไปเที่ยว ทำให้ผู้เขียนนึกถึงสถานที่นั้นแล้วเริ่มเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสวนสนุก

รูปภาพที่ 3.2.3 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 3 (เรียงลำดับ Timeline ของภาพร่างผลงานตามลำดับ ภาพ 1,2,3,...)

ภาพรวมนี้เป็นภาพทั้งหมดที่บิดาของผู้เขียนถ่ายไว้เมื่อตอนยังอยู่ข้างนอก เป็นร่องรอยการใช้ชีวิตอย่างหนึ่งของบิดาของผู้เขียนได้ทิ้งไว้ และเป็นมุมมองที่บิดาของผู้เขียนเองผู้เขียนจึงนำมาเรียบเรียงเรื่องราวใหม่ในรูปแบบของการเล่านิทานภาพ โดยใช้รูปถ่ายที่บิดาถ่ายเป็นตัวภาพที่เชื่อมโยงกับข้อความของบิดาที่เขียนมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.2.4 ภาพร่างผลงานชิ้นที่ 4 (เรียงลำดับ **Timeline** ของภาพร่างผลงานตามลำดับ ภาพ 1,2,3,...)

ภาพนี้เหล่านี้ผู้เขียนได้เก็บภาพมาจากสวนสาธารณะ ผู้เขียนมีความสนใจเกี่ยวกับพื้นที่สวนสาธารณะเพราะพื้นที่ของสวนถูกตั้งอยู่ในเมือง โดยมีรั้วล้อมรอบ ซึ่งเป็นลักษณะที่คล้ายกันกับเรือนจำแต่การใช้งานและหน้าที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่าง

ภาพร่างทั้งหมดมีความต่อเนื่องของเรื่องราว ในแต่ละชั้นผลงาน ผู้เขียนได้ใช้พื้นที่ และวัตถุต่างๆ เป็นสัญลักษณ์เพื่อเล่าเรื่องสลับไปมาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ภาพที่ผู้เขียนได้ใช้ในชั้นผลงานหลายภาพที่เลือกใช้มีภาษาการเล่าเรื่องที่ตรงกับเรื่องเล่ามากเกินไปจนไม่สามารถสร้างการคิดต่อให้กับผู้ชมได้ ผู้เขียนนำภาพร่างทุกภาพมาทำเป็นงานจริงต่อจากผู้เขียนได้ คิดและทำภาพร่างด้วยการถ่ายภาพออกมาให้ตรงกับความคิดที่จะนำเสนอก่อน หลังจากนั้นจึงจะถ่ายเป็นภาพเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ (ช่วงที่ 2)

4.1 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

“ในปัจจุบันความคิดและการคาดหวังเกี่ยวกับศิลปะของเราเปลี่ยนไป ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับชีวิตการทำงานในสำนักงานสมัยใหม่ เราต้องรวบรวมและจัดการกับข้อมูลมากมายที่ไหลมาจากหลายแหล่งที่มา นอกจากนี้ในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งศตวรรษที่ 21 ชิ้นส่วนที่ถูกผลิตมาจากหลายๆแหล่งถูกนำมาประกอบกันขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ส่งผลให้ศิลปินถูกมองว่าเป็นผู้ผสมผสาน และจัดวางวัตถุอันหลากหลายผ่านขบวนการต่างๆ เพื่อนำสื่อข้อความหาใหม่เป็นผู้รวบรวม และประมวลผลผ่านทักษะในการวาดแกะสลักหรือปั้นอย่างแต่ก่อน การตัดสินใจคุณค่างานศิลปะไม่ใช่ขึ้นอยู่กับทักษะในการใช้มืออีกต่อไป (ฉัตรญาท เจริญอนุรักษณ์, ศิลปะสมัยใหม่ : กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ OpenWorld, 2554 หน้า 259) ดังคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าการทำงานแบบมีเดียเก่าได้ถูกท้าทาย และแทนที่ด้วยมีเดียสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นหลากหลาย ในปัจจุบันสิ่งที่ผู้เขียนกำลังอธิบายผลงานผ่านสื่อสมัยใหม่ (New Media)” (คมสัน หนูเขียว , เอกสารประกอบผลงานศิลปะ โครงการผสมผสาน และงานชุด Hybridity Project and 30 You 30 Me)

จะเห็นได้ว่าปัจจุบันผลงานศิลปะไม่เพียงแต่เกิดสุนทรีย์ด้านความงาม สุนทรีย์ด้านความคิดและรวมทั้งสื่อสารผ่านผลงานเพื่อยกระดับคุณค่าของผลงานศิลปิน การสร้างสรรค์ผลงานสามารถทำได้หลากหลายวิธีการตามที่ตัวศิลปินเองถนัด หรือต้องการจะนำเสนอซึ่งผู้เขียนเองต้องการนำเสนอผลงานเป็นภาพเคลื่อนไหวเพราะเวลาในภาพเคลื่อนไหวสามารถตอบสนองกับผลงานของผู้เขียนได้ดี

4.2 ความหมายและการสร้างภาพ

การสร้างภาพและความหมายในผลงานของผู้เขียนเริ่มจากข้อความในจดหมายที่ได้รับจากบิดาฉบับนั้นที่กำลังพูดถึงประเด็นอะไรเป็นหลัก และจินตนาการต่อความรู้สึกของข้อความนำมาจัดเรียงใหม่บ้างเพื่อให้เกิดเป็นเรื่องราวที่ดี แล้วคิดถึงสถานที่ในประสบการณ์ส่วนตัว สิ่งของโลก

ตัว นำมาวิเคราะห์ถึงความหมายของสถานที่ ที่มาของสิ่งของ เชื่อมโยงกับข้อความและสามารถสร้างความหมายขึ้นมาได้อีก

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อมีประเด็นที่ชัดเจนในแต่ละชั้นในการสร้างความหมายภาพการเก็บข้อมูลของสถานที่ที่จะถ่ายทำเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการถ่ายทำเป็นอย่างมาก ผู้เขียนเริ่มด้วยการลงพื้นที่ต่างๆ ที่ต้องการจะถ่ายทำเพื่อไปหามุม ดูแสงเงา บรรยากาศของแต่ละสถานที่นั้นมาใช้ในผลงาน

รูปภาพที่ 4.3.1 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 4.3.2 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 2

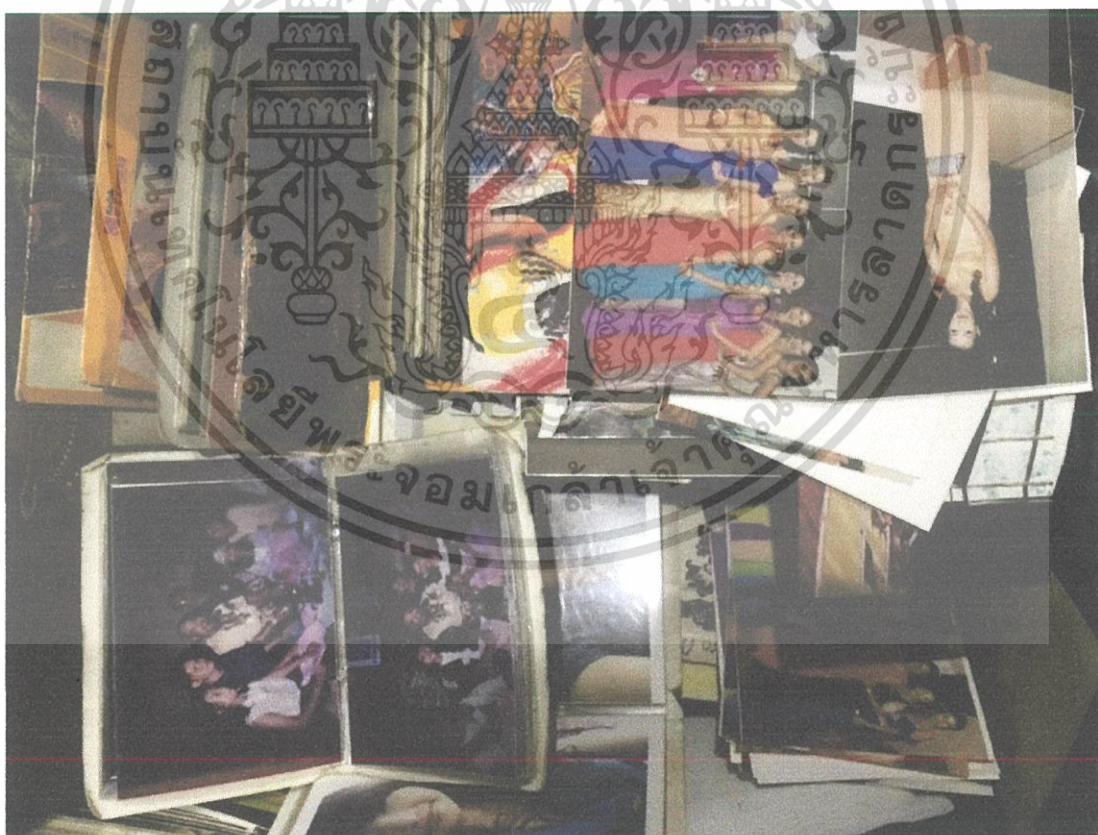

รูปภาพที่ 4.3.3 ภาพในบ้านที่เป็นที่อยู่เก่าของบิดาตั้งแต่สมัยเด็ก สถานที่เก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 รูปที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 4.3.4 ภาพเครื่องเล่นของสวนสนุกที่ผู้เขียน ไปเก็บข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 2

รูปภาพที่ 4.3.5 ภาพในกล่องเก็บสะสมรูปภาพที่เป็นข้อมูลและเครื่องมือที่ผู้เขียนนำมาใช้
ทำผลงาน ชิ้นที่ 3 ซึ่งรูปถ่ายเก่าเก็บพวกนี้บิดาของผู้เขียนเป็นคนถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 4.3.6 ภาพสวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่ผู้เขียนไปเก็บข้อมูลด้านการหาสถานที่
 ถ่ายทำในผลงานชิ้นที่ 4

รูปภาพที่ 4.3.7 ชุดภาพสถานที่ถ่ายทำอีกแห่งในผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อ โครงการ “ป่าในกรุง”

กระบวนการเก็บข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำขึ้นในลักษณะของการถ่ายภาพ Snapshot และภาพ
 เหล่านี้ได้ถูกนำมาจัดการใหม่ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบภาพเคลื่อนไหวอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การทำภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

หลังการวางแผนและเก็บข้อมูลผู้เขียนจะใช้ภาพที่ถ่ายเก็บมาทั้งหมดมาวางเป็นกรอบแสดงเรื่องราว (storyboard) เพื่อให้เห็นภาพผลงานอย่างชัดเจนที่สุดผู้เขียนได้แยกกระบวนการทำงานเป็น 2 ลักษณะงานคือ 1.การถ่ายทำ และ2.งาน softwear

4.4.1 งานส่วนการถ่ายทำ

ผู้เขียนแบ่งการถ่ายทำเป็น 2 ส่วน คือ 1.สถานที่ 2.การถ่าย

1.สถานที่

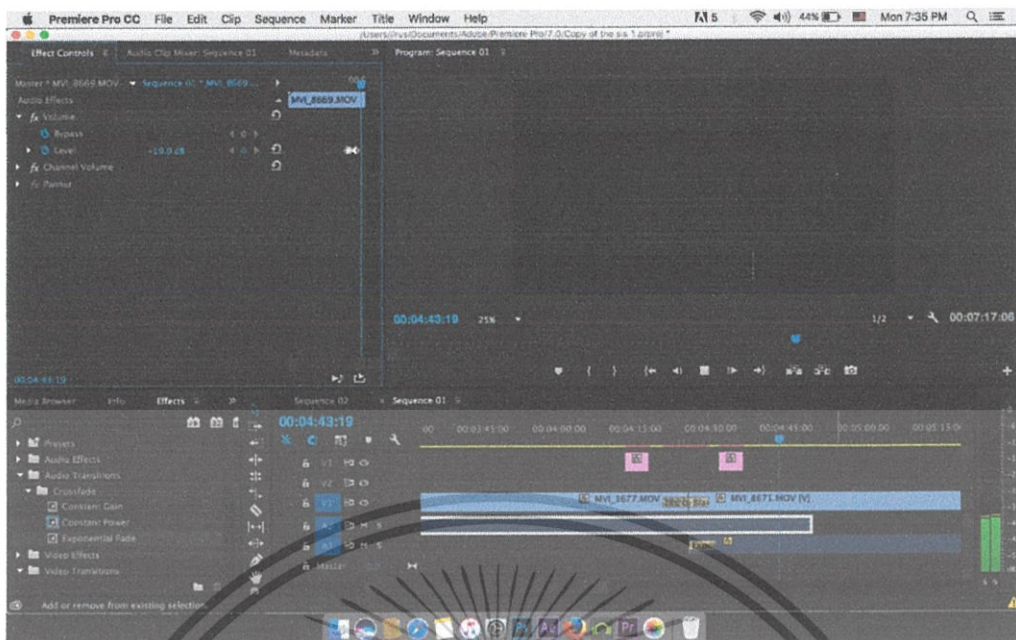
เมื่อผู้เขียนสรุปประเด็นของข้อความผลงานแต่ละชิ้นเสร็จ การหาสถานที่ถ่ายทำเป็นขั้นตอนต่อไป ผู้เขียนเริ่มจากสถานที่ที่ผู้เขียนพบเห็นอยู่ประจำ ลงสถานที่เก็บข้อมูล บางสถานที่ต้องทำการขออนุญาตสถานที่ซึ่งจะใช้เวลาทำเอกสาร เมื่อเก็บข้อมูลเสร็จแล้วควรวางแผนต่อว่าจะทำอย่างไร

2.การถ่ายทำ

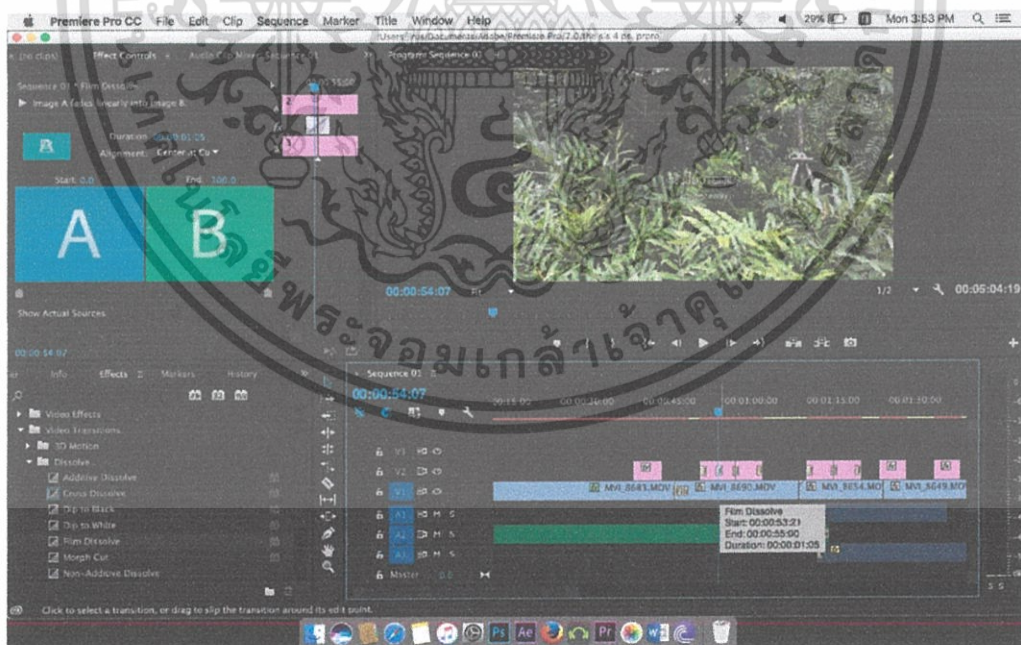
หลังจากการเก็บข้อมูลและวางแผนแล้ว การถ่ายทำจะเป็นไปด้วยดี ปัญหาส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นหน้างาน เช่น ฝนตก แดดไม่มี หรืออาจมีการผิดแผนเนื่องจากสิ่งที่ไม่เป็นอย่างที่คิด แม้กระทั่งภาพที่อยากได้แต่ถ่ายไม่ได้ด้วยหลายปัจจัย

4.4.2 งานส่วน Software

หลังจากการถ่ายทำเสร็จสิ้นผู้เขียนนำภาพที่ได้มาตรวจเช็คและตัดต่อในคอมพิวเตอร์ ในการถ่ายทำผู้เขียนตั้งค่าให้ภาพเป็นกลางที่สุดเพื่อให้ได้ภาพที่เป็นจริงที่สุด โดยผู้เขียนใช้โปรแกรม Adobe Premiere ในการตัดต่อและจบงาน เนื่องจากผลงานของผู้เขียนต้องการความลื่นไหล นิ่งสงบ และการต่อความหมายภาพ การเข้าออกเฟรมภาพ และเสียงจึงเป็นสิ่งสำคัญในผลงาน

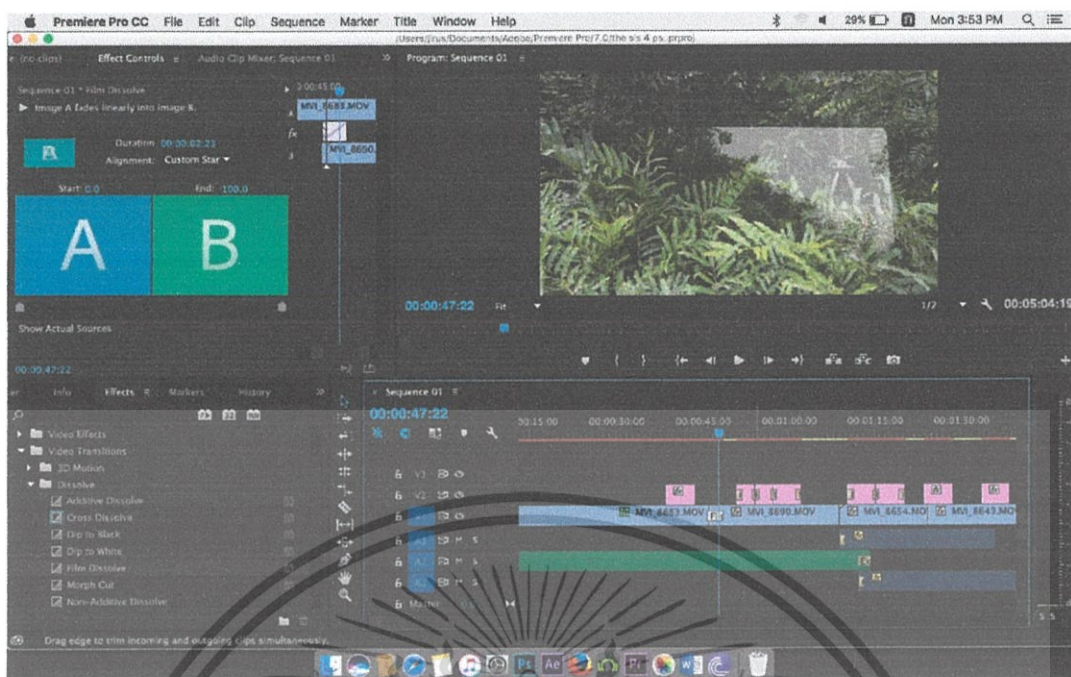

รูปภาพที่ 4.4.2.1 ภาพแสดงกระบวนการทำงานใน โปรแกรม ภาพนี้แสดงการทำงานของ การเข้าออกเสียง การเลือกใช้Timeline ระดับความดังของเสียงLayerที่ 1 ที่ซ้อนทับกับLayerที่ 2 แต่ ให้มีความดังเท่ากันและไม่ทำลายบรรยากาศกันเองเพื่อส่งต่อภาพไปสู่อีกภาพหนึ่ง

รูปภาพที่ 4.4.2.2 ภาพแสดงกระบวนการทำงานใน โปรแกรม ภาพแสดงการทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนเฟรมภาพ (Transition) โดยในภาพแสดงการทำงานเรื่องจังหวะเวลาของการเปลี่ยนผ่าน เฟรมภาพที่เป็นข้อความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 4.4.2.3 ภาพแสดงการทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนเฟรมภาพ โดยในภาพแสดงการทำงานเรื่องจังหวะเวลาของการเปลี่ยนผ่านเฟรมภาพ

สำหรับการเปลี่ยนภาพเฟรมผู้เขียนจะใช้ Effect>Video transition>Filmdissolve ในผลงานเป็นส่วนมากเนื่องจากผลงานของผู้เขียนต้องการผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือชนิดนี้ในการสร้างภาพ

4.5 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เขียนนำข้อมูลที่ได้รับมาจัดการเป็นภาพร่างต่อมาได้นำมาขยายเป็นบอร์ด์ภาพเพื่อให้เห็นภาพรวมของผลงานที่ใกล้เคียงความสมบูรณ์ที่สุด แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการถ่ายทำภาพเคลื่อนไหวด้วยวิธีการถ่ายแบบนิ่งๆแพน (pan) กล้องช้าๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์ (emotional) ในการเล่าเรื่อง หลังจากนั้นผู้เขียนนำภาพ (footage) ที่ได้เข้าสู่กระบวนการตัดต่อในโปรแกรมดังกล่าวอธิบายและรูปภาพข้างต้นที่ได้กล่าวไปแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ และบทสรุป

การพิจารณาแยกแยะศึกษาองค์รวมของงานศิลปะออกเป็นส่วนๆที่ละประเด็นทั้งในด้านทัศนธาตุองค์ประกอบศิลป์และความสัมพันธ์ต่างๆ ในด้านเทคนิคกรรมวิธีการแสดงออกเพื่อนำข้อมูลที่ได้นำประเมินผลงานศิลปะว่ามีคุณค่าทางด้านความงามทางด้านสาระและทางด้านอารมณ์ความรู้สึก

5.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

การแสดงออกทางด้านความคิดเห็นต่อผลงานทางศิลปะที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นไว้โดยผู้วิจารณ์ให้ความคิดเห็นตามหลักเกณฑ์และหลักการของศิลปะ ทั้งในด้านสุนทรียศาสตร์และสาระอื่นๆด้วยการตีชมเพื่อให้ได้ข้อคิดนำไปปรับปรุงพัฒนาผลงานศิลปะหรือใช้เป็นข้อมูลในการประเมินตัดสินผลงาน และเป็นการฝึกวิธีวิเคราะห์คิดเปรียบเทียบให้เห็นคุณค่าในผลงานศิลปะชั้นนั้นๆ

5.1 เรื่องราว (Subject)

ผลงานชุดนี้พูดถึงสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมการเป็นครอบครัว ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอีกรูปแบบหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและลูก ที่มีข้อจำกัดทางการสื่อสารและการทำความเข้าใจที่เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ผ่านการเล่าเรื่องด้วยข้อความกับการเล่าเรื่องด้วยภาพที่ทำให้เกิดความหมายใหม่

5.2 เทคโนโลยี (Technology)

ปัจจุบันผลงานศิลปะมีการใช้สื่อที่หลากหลายจึงทำให้ได้ผลงานที่แตกต่างกันออกไป งานจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตหรือสร้างสรรค์ผลงาน อาจจะด้วยเพื่อความสะดวกสบายในการทำหรือต้องการคุณภาพจากของที่ได้จากเทคโนโลยี ซึ่งกล้องถ่ายภาพเป็นอุปกรณ์ที่ผู้เขียนใช้ผู้เขียนมีความต้องการสร้างผลงานในรูปแบบภาพเคลื่อนไหวเพราะผู้เขียนต้องการใช้เวลา (Timeline) ในภาพเคลื่อนไหวเพื่อสร้างเวลาเสมือนจริง (Time Reality) เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนกำลังรู้สึกถึงเวลาในภาพเคลื่อนไหวจริงๆ

5.3 สัญลักษณ์ (Semiology)

มโนภาพในจินตนาการของผู้เขียนที่ถูกสร้างโดยมาจากข้อความที่ได้รับจากบิดา ได้ถูกขยายออกมาเป็นภาพของภาพเคลื่อนไหวในผลงานและผ่านการอธิบายเป็นศิลปะสัญลักษณ์จึงเป็นเรื่องของประสบการณ์รากฐานหรือการเป็นอยู่ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจสิ่งที่อยู่ในภาพของผลงานของผู้เขียนประสบการณ์ที่ต่างกันจะทำให้การตีความหมายของภาพต่างกันไป

5.4 บทสรุป (Conclusion)

ปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์มักมีปัจจัยหลายสิ่งทำให้อุบัติขึ้น ด้วยเหตุผลจากสิ่งที่เล็กที่โดยไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่าได้ จนไปถึงสิ่งที่สามารถจับต้องได้ ทั้งหมดนี้ควบคู่ไปกับจังหวะและเวลา

ปรากฏการณ์บางอย่างสามารถควบคุมได้ แต่ปรากฏการณ์บางอย่างนั้นยากที่จะควบคุมเช่นกัน หลายๆ คนเรียกมันง่าย ๆ ว่า “โชคชะตา” สำหรับสิ่งที่ดีที่เกิดขึ้นในชีวิต เรามักยินยอมรับความสุขอย่างเต็มใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น จำในความพิเศษนั้น ไปอาจจนตลอดชีวิต ส่วนสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นเราคงนั่งโทษต่ออะไรบางอย่าง แล้วจดจำมันไปตลอดชีวิตเช่นกัน ซึ่งผู้เขียนเองได้ประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่ดีกับตนเอง แม้ว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นผู้เขียนไม่ได้ต้องการก็ตาม

เหตุการณ์บิดาของผู้เขียนต้องโทษจำคุกในเรือนจำในคดีทางการเมืองนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวของผู้เขียนเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ภายในครอบครัวทั้งในแง่ดี และแง่ที่ไม่ดี เหตุการณ์นี้ถึงมันจะส่งผลในแง่ที่ไม่ดีให้กับผู้เขียนมากกว่า แต่ได้มีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

ศิลปินพินธุคดีได้แรงบันดาลใจมาจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนได้นำปัญหามาทำความเข้าใจ ศึกษา ด้วยการยินยอม ยอมรับ เปลี่ยนทัศนคติและมุมมอง และค้นหาวิธีการอยู่ร่วมกับผลที่เกิด นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปินพินธุคดี “เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม”

ระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์ ศึกษาข้อมูลในการทำศิลปินพินธุคดีนี้ ผู้เขียนได้ค้นพบความเข้าใจในหลายสิ่งมากขึ้น ทั้งปมที่คาใจในสิ่งที่เกิด การผูกสัมพันธ์กับบิดาผ่านผลงาน รวมทั้งกระบวนการทำงานของผู้เขียนมีหลายขั้นตอน โดยเฉพาะการเตรียมการสถานที่การถ่ายทำ การติดต่อดำเนินเรื่องขออนุญาตสถานที่ ดังนั้นการเตรียมการเอกสาร อุปกรณ์ การตรงต่อเวลา การวางแผน จึงสำคัญเป็นอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

ทิพย์สุดา ปทุมานนท์. (2540). ภาษาภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ. (ม.ป.ป.) เอกสารคำสอนทัศนศิลป์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยพายัพ

Witsanup Group.1863.สถาบันครอบครัว (Family Institutions) [Online]. Available :

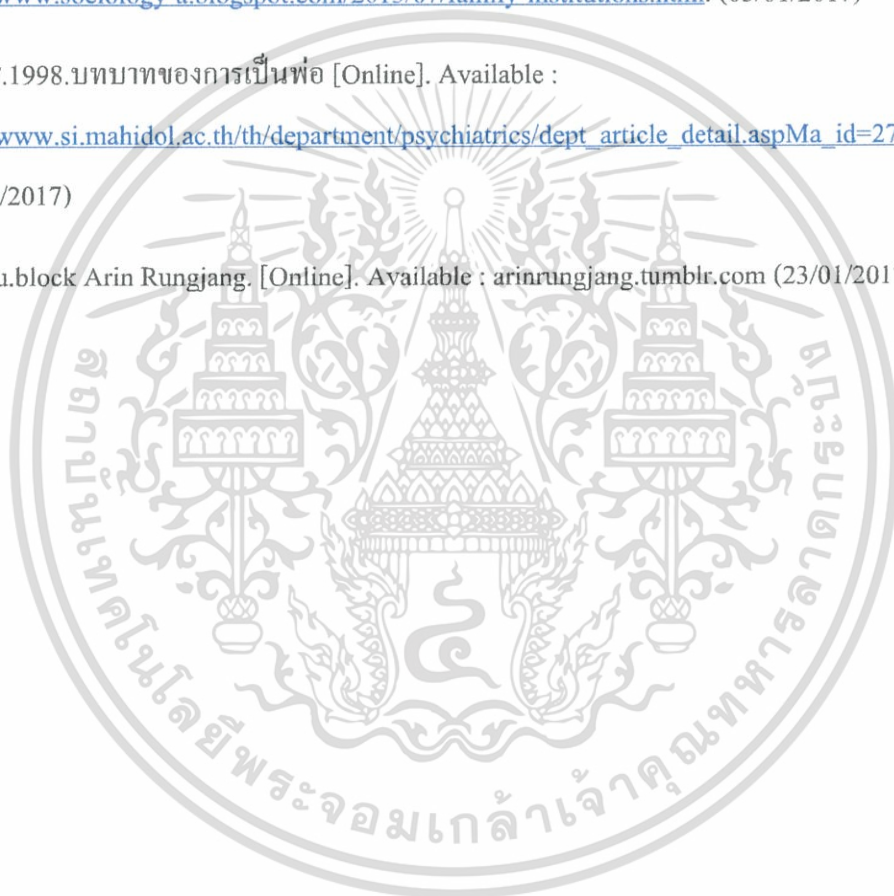
<http://www.sociology-a.blogspot.com/2013/07/family-institutions.html>. (05/01/2017)

ศิริราช.1998.บทบาทของการเป็นพ่อ [Online]. Available :

http://www.si.mahidol.ac.th/th/department/psychiatrics/dept_article_detail.aspMa_id=279

(17/01/2017)

Eric hu.block Arin Rungjang. [Online]. Available : arinrungle.com (23/01/2017)

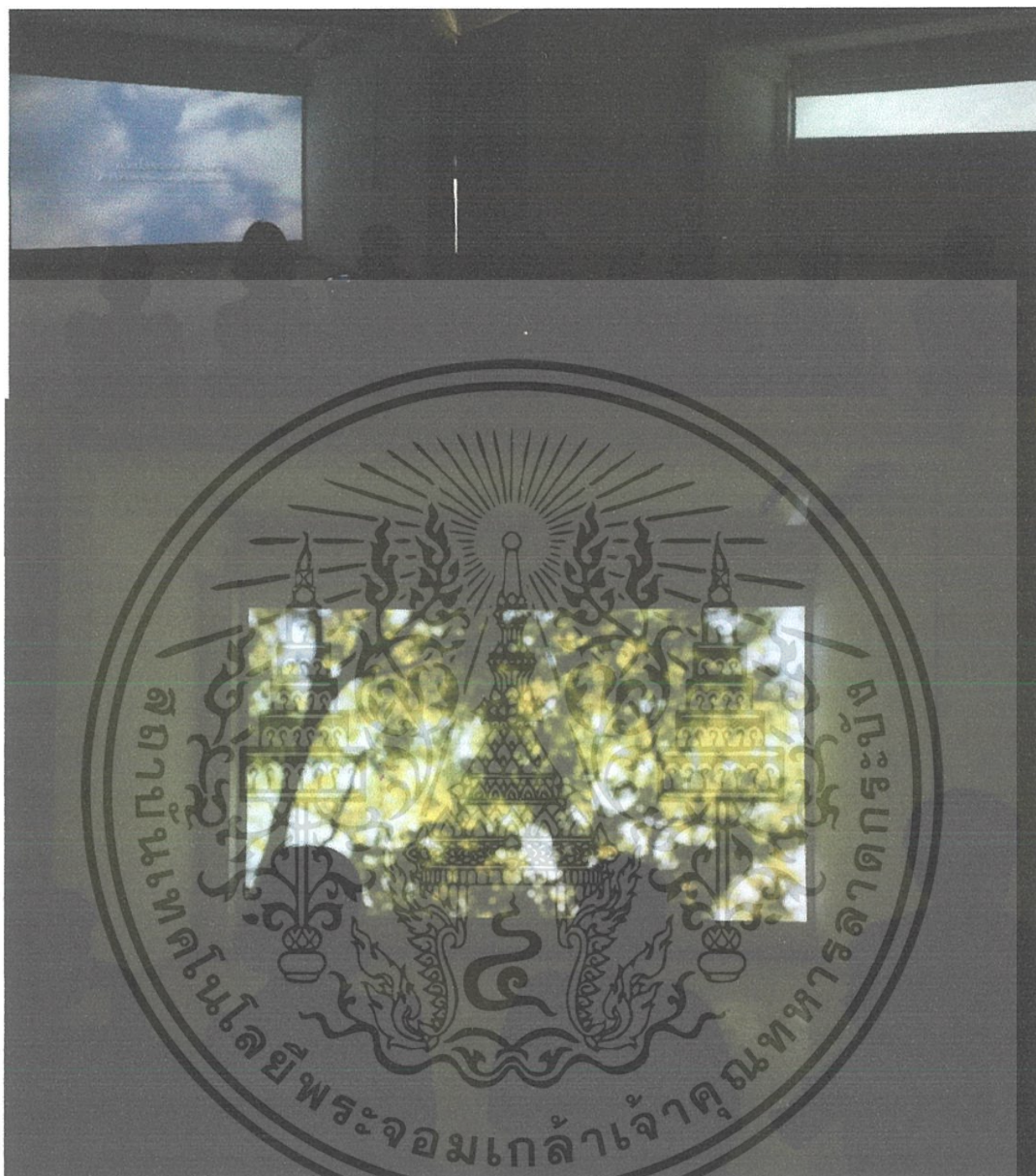

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

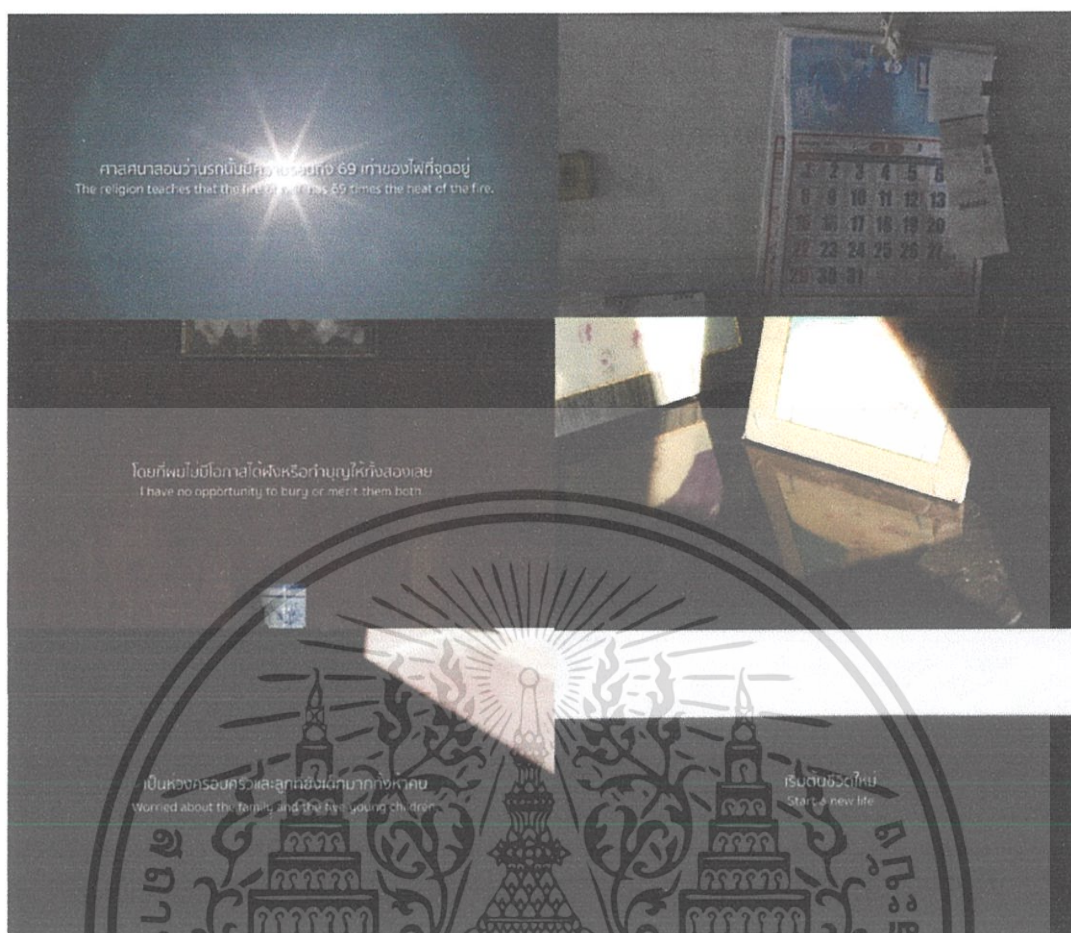
ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.1 ภาพถ่ายจัดแสดงผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “เรื่องเล่าของพ่อ มุมมองของผม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

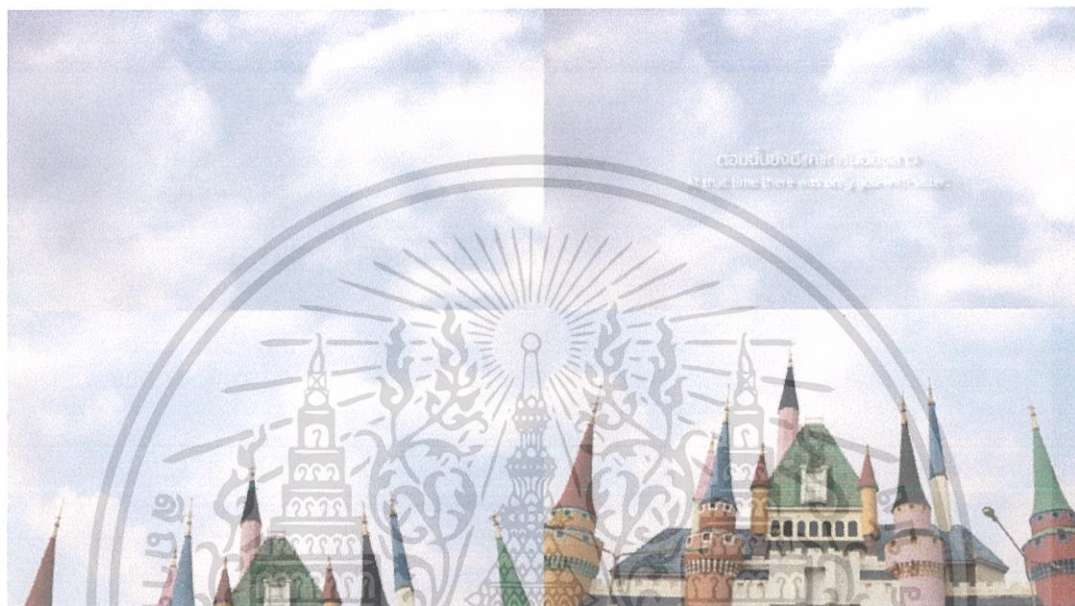
รูปภาพที่ 5.2 ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : About Me

เทคนิค : ภาพเคลื่อนไหว, Single screen

ขนาด : 1280 x 720 HD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

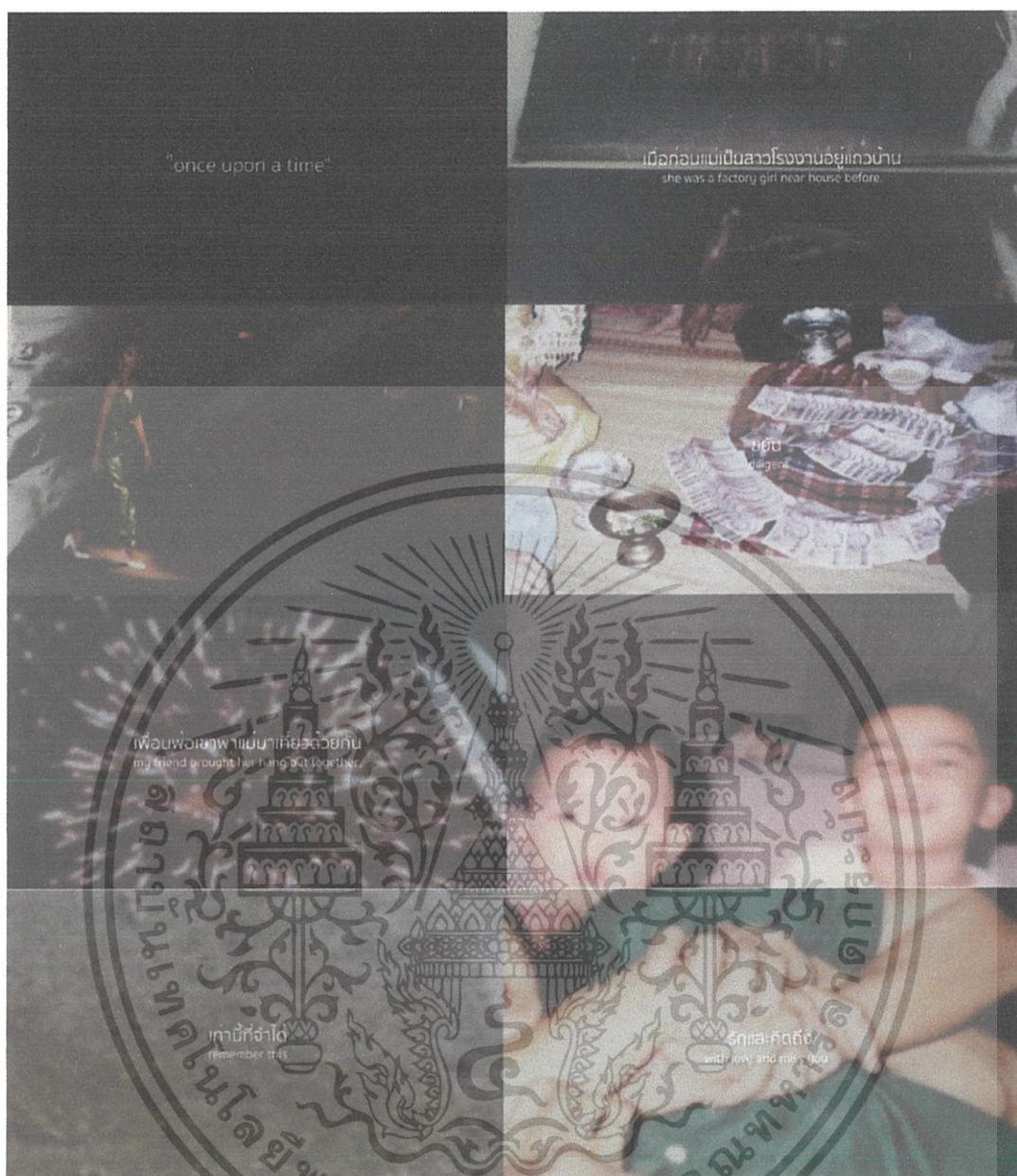
รูปภาพที่ 5.3 ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Place us

เทคนิค : ภาพเคลื่อนไหว, Single screen

ขนาด : 1280 x 720 HD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.4 ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : Once Upon A Time

เทคนิค : ภาพเคลื่อนไหว , Single screen

ขนาด : 1280 x 720 HD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.5 ภาพ Timeline ของผลงานชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : Eden

เทคนิค : ภาพเคลื่อนไหว , Single screen

ขนาด : 1280 x 720 HD

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย จิรัชย์ เมฆาพัฒน์วิสุกุล
วัน เดือน ปีเกิด 13 สิงหาคม 2536 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่ 43/43 หมู่ 14 ซอย กิ่งแก้ว 41 ถนน กิ่งแก้ว ตำบล ราชاتهเว อําเภอ
บางพลี จังหวัด สมุทรปราการ โทร.099-858-6294
ประวัติการศึกษา 2555 วิทยาลัยช่างศิลป์

2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขา วิชาจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้